

DANE RUDHYAR: RAK

S letním slunovratem je dosaženo vrcholného bodu ročního cyklu. Nejdelší den se setkává s nejkratší nocí, a triumfující síla Dne, proudící z poledního Slunce, začíná ustupovat rostoucí síle Noci. Přišlo léto a nastala sláva zrání. Zrání a naplnění však přinášejí nová uvědomění a nové úkoly. Ze „spojení“ se rodí povinnost řídit proces formace a růstu výsledků onoho spojení; a ze všeho nejdříve je třeba ohraničit expanzi tak, aby se síly formace a růstu co nejvíce soustředily.

Zodiakální znamení Raka představuje princip zaměření formativních životních energií s cílem vytvořit tak jasnou, zřetelnou a trvalou představu či vjem, jak nejvíc jen to jde.

V Raku se lidská bytost začíná; na *biologické* úrovni organismus s určitou vymezenou délkou života a rytmem růstu; na *psychologické* úrovni osoba – organismus pocitů, soustředěných kolem ega; na *společenské* úrovni vlastník domova, který určuje jeho společenský status. Na každé z úrovní, vybudované v Raku, existuje základní schopnost přijímat jako integrovaný celek (organismus) působení ostatních entit, a stanovit základ, na němž bude člověk schopen působit kreativně a společensky. Ve Lvu člověk z onoho základu vychází, a, se stále jaksi nejistou odhodlaností, se „hrne“ do světa, mávaje přitom svými „ano“ a „ne“ jako jiskřícím mečem. V Raku je lidská bytost podobná čtverci nebo krychli – je základem.

V Raku jsme svědky náhlého vymizení dychtivé blíženecké extenze. Hranic je dosaženo: pídění po nových vztazích je pohlceno událostí, která vede k celkovému zvratu pohybu. Slunce se na severní obloze zastavuje, a západy slunce se začínají klonit k jihu. Nastává krátká pauza a všechno mění polaritu. Síla Dne dosáhla své maximální intenzity. Musí se pomalu nechat vystřídat matriarchální mocí síly Noci. Kamkoli dospěla extenze, tam jsou stanoveny konečné hranice. A budou-li dále posouvány, stane se tak na nové bázi aktivity: a to na bázi společenské a mentální, spíše než psychologické a osobní.

Co se vlastně stalo, kde je příčina zvratu? Stalo se to, že se individuální Self, které už nemohlo dále odolávat tlaku univerzální životní síly, muselo otevřít vesmíru a společnosti. Takové otevření se teoreticky může přihodit jakýmkoli způsobem pro potřebu jedince nejlépe vhodným. A přihází se volně a v každém okamžiku v člověku, jenž dosáhl určité úrovně integrace a svobody; v člověku, který se osvobodil od důsledků frustrací a represí, jimiž jeho růst zatížili

rodiče a předci, minulost rasy a – pokud někdo věří v reinkarnaci – Duše; který se osvobodil od podvědomých i vědomých vzpomínek.

Ty vzpomínky, frustrace a neúspěchy však jsou v obyčejném dnešním člověku silné. Podvědomé strachy rostly v Beranu, biologicko-rasová netečnost a majetnictví v Býku, intelektuálně krystalizované formulace v Blížencích. A když se jedinec v Raku ocitá tváří v tvář zvratu své životní síly a je zaplaven univerzálním životem nebo vystaven nutnosti účasti v lidské společnosti poté, co „dospěl“, je taková konfrontace silně zneklidňující. Iracionální, biologické, emocionální, zbožňující síly vyrážejí z podvědomí a snaží se přehlušit vědomí. Proto musí být jedinec chráněn: výtrysk nevědomí musí být směřován, učiněn bezpečnějším. A tato nutnost je důvodem k „svatbě“ – a k tomu, co okultista nazývá „Iniciací“. Jeden partner a jeden Iniciátor – a přitom celý život může být partnerem a Iniciátorem, má-li člověk v sobě dostatečnou integrující sílu k tomu, aby se nedal zavalit věčně se měnícími konfrontacemi, do kterých ho život dostává; je-li člověk dostatečně vědomý, aby byl v každém okamžiku a za všech podmínek ohniskovým bodem univerzálního života – Boha. A v tom případě nepotřebuje ženu ani dítě k tomu, aby si nějak zvlášť – a pouze *jedním* určitým způsobem – uvědomil, že svůj cíl a naplnění má hledat ve výkonu své *zodpovědnosti vůči životu*, ve své vědomé vůli být ohniskem, jímž a skrze nějž mluví Život nebo Bůh.

Bůh může prostřednictvím jedince mluvit myriádami hlasů, z nich každým pro potřebu určité chvíle. Ale vzhledem k tomu, že člověk rostl pod znetvořujícím vlivem strachu, netečnosti a mentální krystalizace, není lidský kámen čistým krystalem. Musí být broušen. Člověk musí milovat a trpět, hroutit se pod stereotypními úkoly a deprivací, toužit v krátkých okamžicích štěstí a „vzdání se sebe sama“ najít „Život věčný“. Avšak naplnění, ve své podstatě a skutečnosti, je tady a teď. Neexistuje nic, čeho se máme „vzdát“, jedině klamných představ. Vše, čeho je třeba k tomu, abychom se stali čůčkou, schopnou soustředit božské, je stát se vědomě tím, čím přirozeně *jsme*, a být tím, jasně, krásně a pravdivě.

Čůčka, soustředující život. Pro obyčejného člověka na současném stupni lidského vývoje zde život znamená „humanitu“; měl by znamenat, a jednoho dne bude znamenat „divinitu - božství“. Domov a „lidská, tak lidská“ svatba jsou podmíněny faktorem „humanity“ a „společnosti“, výchovou, jíž se nám v dětství dostalo, frustracemi rodičů. Abnormální vývoj v dětství a během dospívání nutí mladého člověka zpět na síle Dne; nutí ho chtít růst a růst skrze stále se rozpínající fázi Blíženců. Měl by se ochotně a chápavě otevřít vzestupu síly Noci. Taková je lekce letního slunovratu, Raka. Musí existovat repolarizace; dnešní lidstvo musí být k repolarizaci donuceno. Musí být donuceno otevřít se síle Noci, Tajemství Vesmíru a Bratrstvu Hvězd; protože samo od sebe to neudělá, ani jako jedinci, ani jako národy. A to je náš současný světový problém.

Jaká je povaha onoho donucení? Náhlý vzestup iracionálních, instinktivních, biologických sil, zakořeněných v krvi; náhlý vzestup „pocitů“, a také mediálních vizí. Říkáme tomu „zamilovanost“; a dnes také, v sociální sféře, masová oddanost diktátorům, hlásajícím „volání krve“ – nebo Prorokům, kteří přinášejí lidem v jedné určité formě (odtud dogmatismus) Zjevení od Boha. Jde o různé aspekty téhož procesu, v jedinci i v lidstvu: procesu změny od Blíženců k Raku, „konverze“, která mění směr životní síly.

Uvědomme si, že nemusí jít o násilnou, fanatickou, vášnivou „konverzi“. Biologicko-emocionální nebo náboženské nutkání nemusí přehlušit vědomí; ale nutně ho přehluší tam, kde je vědomí nesvobodné, usazené v krystalizacích ega, neproduktivní, nebo naložené v „komplexech“ a gloriolách. Tak tomu je, bohužel, skoro vždy. Proto jsme zorganizovali a ustavili totalitarismus ve všech oblastech – vnucenou jednotu – jakožto asi nevyhnutelnou ochranu proti vnitřní dezintegraci; proti morální dezintegraci jedince, proti anarchii ve společnosti.

Tak málo lidí pochopilo tajemství symbolu Raka-Kraba! Vodní stvoření, které se pohybuje pozpátku nebo do stran, jehož vývoj vedl do slepé uličky, tvořené tvrdou ulitou, která obaluje život – ulitou, co se s každým novým cyklem shazuje, na to nezapomínejme! Stvoření mořské; a moře vždy symbolizuje kolektivní nebo spíš rodové Nevědomí, univerzální Matrix života.

Máme tu stejně negativní typ symboliky jako u Štíra. O krok dál, a nacházíme spojení mezi Rakem a stejnojmennou smrtelnou nemocí. Proč ten negativní důraz? Protože ti Dávni, co zbudovali zodiakální symbolismus, dobře věděli, že skutečný, pozitivní, Boha zjevující význam letního slunovratu se dá těžko sdělit. V západním světě si musíme pro úplnější odkazy na letní slunovrat dojit ke křesťanským Písmům – najdeme tam „Svatbu Nebes a Země“; svatbu Krista a Nevěsty-lidstva: Krista soustředěného mystickým Vtělením v člověka. Avšak v Indii, kdybychom jen pochopili pravý význam pojmu avatár, idejí, které pravděpodobně učil velký Sankaračarja – který se narodil se Sluncem v Raku – dobrali bychom se pravého významu onoho zrození léta. Možná by nám to pomohlo pochopit naše vlastní Spojené Státy a náš potenciální světový osud, jelikož i my jsme se jako národ zrodili ve znamení Raka. Není snad skutečně významné, že naše dnešní nejhroznější nemoc byla pojmenována stejně?

Je vyšším osudem člověka-Raka vybudovat určitý, daný a neměnný domov, nebo spíše sloužit jako ohnisko pro nové projevení Boží? Tkví naplnění Spojených Států v úzkém nacionalismu, v domovech tak zle narušených zkosnatělým, zakomplexovaným individualismem a následnými rozvody - nebo je náš světový osud být – v době, kdy se většina národů „zamilovala“ do diktátorů a do v krvi zakořeněného, domov velebícího totalitarismu – ohniskovým bodem nové, svět objímající síly avatára nebo Krista? Rak přichází devět měsíců

před budoucím Beranem. Rak je symbolem početí – bude to početí Boží nebo výhradně lidské? Rak je člověk oplodněný Bohem; Svaté Místo, kam Bůh sestoupil.

V obvyklé astrologické praxi se typ osobnosti, charakterizovaný Rakem, prezentuje jako ovládaný náladami a mediálními vlohami. To, co si většinou nikdo neuvědomuje, je, že ony mediální projevy jsou důsledkem průniku univerzální životní síly do individualizovaného vědomí, které je tím více nebo méně rozrušeno. Ten průnik může znamenat mnohé: od zvláštního vytržení vášnivé lásky k neklidu prvních týdnů těhotenství, od mediálních halucinací k Bohem inspirovanému prozření, od velkohubých lží k avatariátu. A nesmíme zapomínat na zpětný ráz průniku síly Noci, na lpění na určité formě, na určitém domově, na určitém citu, na žárlivost a majetnictví, které jsou stínem integrace jednoho muže a jedné ženy- to vše zrozeno ze strachu, z hrozného strachu, co se může stát, „změní-li se ohnisko“.

Člověk-Rak má to vše v sobě. Je nejbezmocnější, nebo naopak nejodhodlanější, podivným, tichým způsobem. Vztahuje se to k ročnímu období, kdy se Slunce pohybuje velmi pomalu; stojí na místě. Je v něm nehybnost a zároveň vlastnost intenzivního světla. Je to chvíle nejdelších dnů; přesto mu astrologie dává za vládcce Měsíc, a čeká na příští znamení, aby ve Lvu oslavila tvořivé záření Slunce.

To proto, že všechny velké svátosti přicházejí, když nastane pauza, ticho a záchvěv. Člověk přivlastněný Bohem, nebo Milovaným, je zprvu tím spojením přemožen. Všechno se musí znovu posoudit, veškerý pohyb a pohnutky zvrátit. V těch krátkých, intenzivních nocích, kdy slavíme svátek Svatého Jana, může být všude kolem rozruch, avšak na Svatém Místě, kde Noc halí Den a Život je znovu počínán, je ticho a klid.

zdroj: **DANE RUDHYAR: ASTROLOGICKÁ ZNAMENÍ – PULZ ŽIVOTA**
vydalo v roce 2002 nakladatelství **PŮDORYS**, Dejvická 30, 160 00 Praha 6
tel. /fax: +420 224 323 133,
pudorys@seznam.cz, <http://pudorys.firstnet.cz/>

VYTVOŘENO VE SPOLUPRÁCI S

ASTROLOGICKOU ŠKOLOU PRO STATEČNÉ
PAVLA TURNOVSKÝHO & MARTINY LUKÁŠKOVÉ
u příležitosti 20. výročí jejího založení v roce 1992

Pavel.Turnovsky@gmail.com
astrologMarLuk@seznam.cz

www.rezonance.cz
www.transformotor.cz
www.astrologie.cz
www.astropsycholog.cz